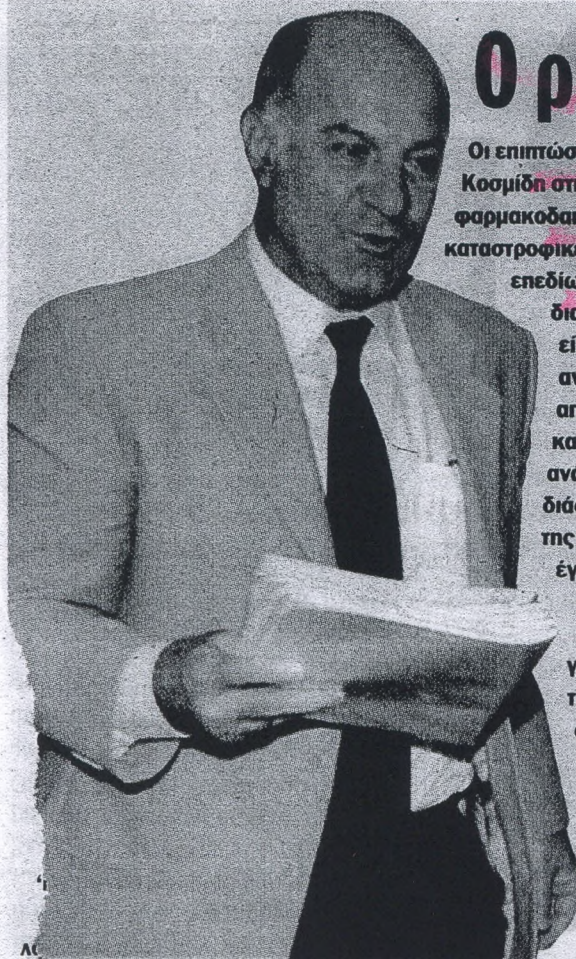

Ο ρόλος του Σωκράτη Κοσμίδη

Οι επιπτώσεις της πολιτικής Κοσμίδη στη συνολική φαρμακοδαπάνη ήταν καταστροφικές. Η μείωση που επεδίωξε μέσω της διαγραφής κάθε φόρου είχε τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που περιμένει κανείς από μια πρώτη ανάγνωση. Για ένα μικρό διάστημα φάνηκε μείωση της φαρμακοδαπάνης. Τι έγινε όμως με αυτή τη φοβερή κίνηση του πρωθυπουργικού γραφείου, της οποίας τα αποτελέσματα φάνηκαν το 1999 και το 2000; Το ποσό, που οι εταιρείες από το κέρδος τους επέστρεφαν ουσιαστικά στο

κράτος (τους φόρους), το καρπώθηκαν κατά ένα μέρος αυτές. Το κράτος, δηλαδή, ΕΧΑΣΕ ένα έσοδο που έπαιρνε πίσω από τις υπερβολικές τιμές που χάριζε στη φαρμακοβιομηχανία. Συγχρόνως, με την κατάργηση των φόρων αυξήθηκε και η κατανάλωση με αποτέλεσμα να υπάρχει και από και όφελος για τις εταιρείες. Οι φόροι συγκρατούσαν το κόστος προς δύο κατευθύνσεις. Πρώτον, η υψηλότερη τιμή συγκρατούσε την κατανάλωση. Δεύτερον, το υπουργείο Εμπορίου ήταν κάπως συγκρατημένο στο να δίνει μεγαλύτερες τιμές. Όταν καταργήθηκαν οι φόροι, το κράτος έχασε όλες τις επιστροφές, μέρος των οποίων εισπράττουν οι εταιρείες και παράλληλα αυξήθηκε και η κατανάλωση, λόγω της μικρότερης λιανικής τιμής. Το κέρδος των εταιρειών ήταν

συνολικά 200 δισ. δρχ. παραπάνω σε σχέση με την προηγούμενη κατάσταση. Και αυτό ο Κ. Σημίτης το εμφάνιζε σαν χτύπημα των πλουσίων. Το αποτέλεσμα είναι να έχουμε άλματα στα έσοδα των εταιρειών από τα φάρμακα, τα οποία σχεδόν αποκλειστικά πληρώνει το κράτος (προϋπολογισμός, φορολογούμενοι) και οι ασφαλισμένοι, δηλαδή τα ταμεία, δηλαδή και πάλι εμείς. Συνολικά το 1997 τα έσοδα των εταιρειών ήταν 521,9 δισ. δρχ.

● Το 1998 564,7 δισ. δρχ. (αύξηση 8%)

● Το 1999, 678,7 δισ. δρχ. (αύξηση 20%)

Το 1999 οι πρώτες δέκα εταιρείες φαρμάκων στην Ελλάδα είχαν έσοδα που ξεπερνούν τα 311 δισ. δρχ. Το 1997 τα έσοδά τους ήταν 246,4 δισ. δρχ. Επειδή εφαρμόστηκε η μείωση και η λίστα, υπήρξε μόνο για το

1998 μείωση του ρυθμού ανάπτυξης των κερδών. Έτσι τα έσοδα των δέκα πρώτων εταιρειών πήγαν στα 258,8 δισ. δρχ., δηλαδή είχαμε μια αύξηση της τάξης του 5%. Τι έγινε όμως το 1999; Τα έσοδα των 10 πρώτων εταιρειών από το 258,8 δισ. δρχ. εκτινάχτηκαν στο 311 δισ. δρχ. χωρίς καμία παρέμβαση ή αλλαγή. Δηλαδή αύξηση του 20% σε σχέση με το 1998. Μιλάμε για 52 δισ. δρχ. σ' ένα έτος και αυτό μόνο για τις 10 πρώτες. Ελάχιστες τιμές φαρμάκων ήταν δε οι φτηνότερες της Ε.Ε. ή ίσιες με τις αντίστοιχες, όπως ο νόμος όριζε τότε. Η περίφημη παρέμβαση Κοσμίδη όχι μόνο δεν μείωσε τη συνολική δαπάνη, αλλά είναι από τους βασικούς παράγοντες που το κόστος για τα ασφαλιστικά ταμεία και τον προϋπολογισμό (φορολογούμενοι) εκτινάχθηκε από το 1 τρισεκατομμύριο δραχμές στα 2 τρισ. σε διάστημα 5 ετών!